

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (2 Φεβρουαρίου)

Αφού συμπληρώθηκαν σαράντα μέρες από τη γέννηση του Χριστού, η Παναγία οδήγησε το Χριστό στο Ναό των Ιεροσολύμων, για να τον αφιερώσει στο Θεό, σύμφωνα με το Μωσαϊκό νόμο. Στο Ναό παρευρισκόταν, κατά θεία αποκάλυψη, και ένας πιστός και ευλαβής άνθρωπος που τον έλεγαν Συμεών. Σ' αυτόν είχε φανερώσει το Άγιο Πνεύμα πως δεν θα πεθάνει, προτού δει το Μεσσία. Έτσι πήρε στην αγκαλιά του το μικρό Ιησού, δόξασε το Θεό και είπε: «Τώρα, Κύριε, μπορείς ν' αφήσεις το δούλο σου να πεθάνει ειρηνικά, όπως του υποσχέθηκες, γιατί τα μάτια μου είδαν το Σωτήρα που ετοίμασες για όλους τους λαούς...».

Συναξάριον.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑορτάζεται, ἐν ἧ ἑδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεών.

Στίχοι.

Κόλπους Πατρὸς τυποῦσι τοῦ σοῦ Χριστέ μου,
Τοῦ Συμεῶν αἱ χεῖρες, αἶ φέρουσί σε.
Δέξατο δευτερίῃ Χριστὸν Συμεῶν παρὰ νηῶ.

Τεσσαράκοντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τοῦ Κυρίου ἐνανθρώπησιν, καὶ ἐκ τῆς ἀγίας Ἀειπαρθένου ἄνευ ἀνδρὸς γέννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν, προσήχθη τῷ Ἰερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, παρὰ τε τῆς πανάγου αὐτοῦ Μητρός, καὶ Ἰωσήφ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ σκιώδους καὶ νομικοῦ γράμματος· ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεὼν καὶ πρεσβύτες, ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχηματισμένος, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνομολογημένος, **Ν ὕν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμα σου, ἐξεβόησε· καὶ μετὰ περιχαρείας τοῦ τῆ δεβίου μετέστη, τῶν ἐπιγεῶν ἀνταλλαξάμενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Στίχοι.

Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων
Δωρῷ, δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Οὗτος, νέος ὢν, προσήχθη τῷ Ἀρχοντι Τυανέων· καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ζέεται· καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πεπυρακτωμένης τίθεται· καὶ μαχαίρα τὴν γλῶτταν τέμνεται· καὶ πυράγρα τοὺς ὀδόντας ἐκτίλλεται· τὴν δορὰν τοῦ προσώπου ξυρῶ ἀφαιρεῖται· τὰς κνήμας καὶ τὰ σκέλη συντριβεται· κοντῷ τὰς πλευράς περιπείρεται· ὀβελίσκους πεπυρακτωμένους διὰ τῶν μηνίγκων δέχεται· καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.